

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Ενενήντα Οκτώ

*Η Τριπλή Εφαρμογή του Ηλίας και η Κρίση των Εσχάτων Ημερών:
Κατανόηση των Διερευνητικών και Εκτελεστικών Φάσεων*

Jeff Pippenger
2024-02-29

Η τριπλή εφαρμογή του Ηλίας προσδιόρισε ότι, στις έσχατες ημέρες, θα υπήρχε ένας Ηλίας στην αρχή των εσχάτων ημερών και στο τέλος των εσχάτων ημερών. Οι «έσχατες ημέρες» είναι οι ημέρες της κρίσεως, η οποία είναι προοδευτική και διαιρείται σε δύο είδη κρίσεως. Η ανακριτική κρίση, η οποία άρχισε στην αρχή των εσχάτων ημερών, και η εκτελεστική κρίση, η οποία λαμβάνει χώρα στο τέλος των εσχάτων ημερών. Η τριπλή εφαρμογή του Ηλίας αντιπροσωπεύει πρωτίστως την ιστορία της εκτελεστικής κρίσεως, η οποία αρχίζει με τον επικείμενο νόμο της Κυριακής.

Η ανακριτική κρίση περιορίζεται σε εκείνους που έχουν ομολογήσει ότι είναι ακόλουθοι του Θεού, πρωτίστως με άμεση ομολογία, αλλά και, σε μειονότητα περιπτώσεων, με έμμεση ομολογία μέσω του τρόπου ζωής.

(Διότι δεν είναι δίκαιο ενώπιον του Θεού οι ακροατές του νόμου, αλλά οι εκτελεστές του νόμου θέλουν δικαιοσύνη. Επειδή όταν τα έθνη, τα οποία δεν έχουν νόμον, πράττουν εκ φύσεως τα του νόμου, ούτοι, μη έχοντες νόμον, είναι νόμος εις εαυτούς· οίτινες δεικνύουσι το έργον του νόμου γεγραμμένον εν ταις καρδίαις αυτών, συμμαρτυρούσης και της συνειδήσεως αυτών, και των λογισμών μεταξύ αλλήλων κατηγορούντων ή και απολογουμένων.) Ρωμαίους 2:13–15.

Η ανακριτική κρίση έχει δύο πρωταρχικές διαιρέσεις, διότι άρχισε με την εξέταση της ζωής των νεκρών (από τις ημέρες του Αδάμ και Εξής), οι οποίοι είχαν ομολογήσει ότι πίστευαν στον αληθινό Θεό, και στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 άρχισε η διαδικασία της ανακριτικής «κρίσεως των ζώντων». Η ανακριτική κρίση έχει μία ακόμη διαίρεση, πέρα από τους νεκρούς και τους ζώντες, διότι η κρίση αρχίζει από τον οίκο του Θεού, και κατά τις έσχατες ημέρες ο οίκος του Θεού είναι ο Λαοδικειακός Αντβεντισμός. Μόλις η κρίση του οίκου του Θεού ολοκληρωθεί κατά τον επικείμενο νόμο της Κυριακής, τότε κρίνεται το άλλο ποίμνιο του Θεού, που βρίσκεται τότε στη Βαβυλώνα.

Η εκτελεστική κρίση είναι η τιμωρία του Θεού επάνω σε εκείνους που απέρριψαν την προσφορά της σωτηρίας Του. Η εκτελεστική κρίση αρχίζει με τον επικείμενο νόμο της Κυριακής. Οι Ηνωμένες Πολιτείες θα έχουν τότε πληρώσει το ποτήριον της οργής τους, το οποίο είναι επίσης και το ποτήριον του χρόνου της δοκιμασίας τους, και η εθνική αποστασία θα ακολουθηθεί από εθνική καταστροφή. Κάθε έθνος επάνω στον πλανήτη γη θα ακολουθήσει το παράδειγμα των Ηνωμένων Πολιτειών στην επιβολή νόμου της Κυριακής, και καθένα από εκείνα τα έθνη θα πληρώσει τότε το ποτήριον αυτού και επίσης θα υποστεί εθνική καταστροφή.

«Καθώς η Αμερική, η χώρα της θρησκευτικής ελευθερίας, θα ενωθεί με τον Παπισμό εξαναγκάζοντας τη συνείδηση και υποχρεώνοντας τους ανθρώπους να τιμούν το ψευδές σάββατο, οι λαοί κάθε χώρας επάνω στη γη θα οδηγηθούν να ακολουθήσουν το παράδειγμά της.» Testimonies, τόμος 6, 18.

Η εκτελεστική κρίση διαιρείται επίσης σε δύο μέρη. Από τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες έως ότου λήξει η ανθρώπινη περίοδος δοκιμασίας, όταν ο Μιχαήλ εγείρεται, οι κρίσεις του Θεού είναι αναμειγμένες με έλεος· αλλά όταν ο Μιχαήλ εγείρεται, η οργή του Θεού, όπως παριστάνεται με την έκχυση των επτά εσχάτων πληγών, δεν περιέχει κανένα έλεος. Κατά την περίοδο της κρίσεως του νόμου της Κυριακής, οι εκτελεστικές κρίσεις επί ανθρώπων και εθνών θα είναι αναμειγμένες με έλεος, διότι θα υπάρχουν ακόμη κάποιοι στη Βαβυλώνα στους οποίους τότε θα δίδεται ευκαιρία να κατανοήσουν τη διάκριση μεταξύ της λατρείας του Σαββάτου και της Κυριακής.

«Ω, είτε ο λαός να γνώριζε τον καιρό της επισκέψεώς του! Υπάρχουν πολλοί που δεν έχουν ακόμη ακούσει τη δοκιμαστική αλήθεια για τον παρόντα καιρό. Υπάρχουν πολλοί με τους οποίους αγωνίζεται το Πνεύμα του Θεού. Ο καιρός των καταστρεπτικών κρίσεων του Θεού είναι καιρός ελέους για εκείνους που δεν είχαν καμία ευκαιρία να μάθουν ποια είναι η αλήθεια. Με τρυφερότητα θα τους επιβλέψει ο Κύριος. Η καρδιά του ελέους Του συγκινείται· το χέρι Του είναι ακόμη απλωμένο για να σώσει, ενώ η θύρα είναι κλεισμένη για εκείνους που δεν θέλησαν να εισέλθουν.»

«Το έλεος του Θεού φανερώνεται στη μακροθυμία Του. Αναστέλλει τις κρίσεις Του, αναμένοντας να ηγήσει προς όλους το μήνυμα της προειδοποίησης. Ω, αν ο λαός μας αισθανόταν όπως θα έπρεπε την ευθύνη που αναπαύεται επάνω του να δώσει στον κόσμο το τελευταίο μήνυμα ελέους, τι θαυμαστό έργο θα επιτελείτο!» Testimonies, τόμος 9, σ. 97.

Ο «καιρός των καταστρεπτικών κρίσεων του Θεού είναι καιρός ελέους για εκείνους που δεν είχαν καμία ευκαιρία να μάθουν τι είναι η αλήθεια». Αυτοί οι δύο «καιροί» αρχίζουν μαζί όταν «η θύρα κλείεται» για τους Λαοδικείς Αντβεντιστές «οι οποίοι δεν ήθελαν να εισέλθουν».

«Είδα ότι το άγιο Σάββατο είναι, και θα είναι, το διαχωριστικό τείχος μεταξύ του αληθινού Ισραήλ του Θεού και των απίστων· και ότι το Σάββατο είναι το μεγάλο ζήτημα, για να ενώσει τις καρδιές των αγαπητών αγίων του Θεού που προσμένουν. Και αν κάποιος πίστευε, και τηρούσε το Σάββατο, και ελάμβανε την ευλογία που το συνοδεύει, και έπειτα το εγκατέλειπε, και παρέβαινε την αγία εντολή, θα έκλεινε εναντίον του τις πύλες της Αγίας Πόλεως, τόσο βέβαια όσο υπάρχει Θεός που κυβερνά στον ουρανό επάνω. Είδα ότι ο Θεός είχε παιδιά, τα οποία δεν βλέπουν και δεν τηρούν το Σάββατο. Δεν είχαν απορρίψει το φως σχετικά με αυτό. Και κατά την έναρξη του καιρού της θλίψεως, πληρωθήκαμε με το Άγιο Πνεύμα καθώς εξελθόντες κηρύτταμε το Σάββατο πληρέστερα. Αυτό εξόργισε την εκκλησία και τους κατ' όνομα Αντβεντιστές, επειδή δεν μπορούσαν να ανασκευάσουν την αλήθεια του Σαββάτου. Και κατά τον καιρό αυτόν, όλοι οι εκλεκτοί του Θεού είδαν καθαρά ότι είχαμε την αλήθεια, και εξήλθαν και υπέμειναν μαζί μας τον διωγμό». A Word to the Little Flock, 18, 19.

Η θύρα κλείεται κατά τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής, καθιστώντας την περίοδο που προηγείται του νόμου της Κυριακής «τον καιρό» της «επισκέψεως» του λαού του Θεού.

Πῶς λέγετε, Εἴμεθα σοφοί, καὶ ὁ νόμος τοῦ Κυρίου εἶναι μεθ' ἡμῶν; Ἴδου, βεβαίως εἰς μάτην ἐποίησεν αὐτόν· ἢ γραφίς τῶν γραμματέων εἶναι εἰς μάτην. Οἱ σοφοὶ κατησχύνθησαν, ἐταράχθησαν καὶ συνελήφθησαν· ἴδου, ἀπέρριψαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· καὶ ποία σοφία ὑπάρχει ἐν αὐτοῖς; Διὰ τοῦτο θὰ δώσω τὰς γυναῖκας αὐτῶν εἰς ἄλλους, καὶ τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν εἰς τοὺς κληρονομήσοντας αὐτούς· διότι πᾶς, ἀπὸ τοῦ ἐλαχίστου ἕως τοῦ μεγίστου, εἶναι δεδομένος εἰς πλεονεξίαν· ἀπὸ τοῦ προφήτου ἕως τοῦ ἱερέως, πᾶς πράττει δολίως. Διότι ἰάτρευσαν ἐλαφρῶς τὸ τραῦμα τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου, λέγοντες, Εἰρήνη, εἰρήνη· ἐνῶ δὲν ὑπάρχει εἰρήνη. Κατησχύνθησαν ἄραγε ὅτε ἔπραξαν βδέλυγμα; οὐχί, δὲν κατησχύνθησαν παντελῶς, οὐδὲ ἠδύναντο νὰ ἐρυθριάσουν· διὰ τοῦτο θὰ πέσουν μεταξύ τῶν πιπτόντων· ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν θὰ καταβληθοῦν, λέγει ὁ Κύριος. Ἱερεμίας 8:8–12.

Ὅπως συνέβη με τον αρχαίο Ισραήλ, έτσι και με τον σύγχρονο Ισραήλ· αμφότεροι καταστρέφονται, διότι δεν εγνώρισαν τον καιρό της επισκέψεώς τους. Ο καιρός της επισκέψεως του Θεού για τον Λαοδικειακό Αντβεντισμό άρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 και ολοκληρώνεται με τον προσεχώς επερχόμενο νόμο της Κυριακής.

Και ὅταν ἐπλησίασε, βλέποντας τὴν πόλη, ἐκλαυσε ἐπ' αὐτήν, λέγων· Εἴαν ἐγνώριζες, καὶ συ, τουλάχιστον ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ, τὰ πρὸς εἰρήνην σου! τῶρα ὁμως εἶναι κεκρυμμένα ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου. Διότι θέλουσιν ἐλθεῖ ἐπὶ σε ἡμέραι, καθ' ἃς οἱ ἐχθροὶ σου θέλουσι κατασκευάσει χάρακά περὶ σε, καὶ θέλουσι σε περικυκλώσει, καὶ θέλουσι σε στενοχωρήσει πανταχόθεν, καὶ θέλουσι σε καταστρέψει, καὶ τὰ τέκνα σου ἐντός σου· καὶ δὲν θέλουσιν ἀφήσει ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθον· διότι δὲν ἐγνώρισες τὸν καιρὸν τῆς επισκέψεώς σου. Λουκάς 19:41–44.

Κατὰ τον καιρό της επισκέψεως του Θεού, οι φρόνιμοι και οι μωροί χωρίζονται για πάντα.

«Γνωρίζουμε ὅτι οἱ ἀκαθιέρωτοι Ἀντβεντιστές τῆς Εβδομῆς Ἡμέρας, οἱ ὁποῖοι ἔχουν γνώση τῆς ἀλήθειας, ἀλλὰ ἔχουν συνδεθεῖ με τοὺς κοσμικοὺς, θὰ ἀπομακρυνθοῦν ὀλοκληρωτικά ἀπὸ τὴν πίστη, προσέχοντας σε πνεύματα πλάνης. Ο ἐχθρὸς θὰ τοὺς προβάλλει ευχαρίστως δελεασμοὺς, γιὰ νὰ τοὺς ὀδηγήσει νὰ διεξάγουν πόλεμο ἐναντίον τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ ἐκεῖνοι πὺ εἶναι ἀληθινοὶ καὶ σταθεροὶ θὰ ἔχουν στὸν Θεὸ ἰσχυρὴ καὶ δυνατὴ υπεράσπιση.» Manuscript Releases, τόμος 7, σ. 186.

Ο καιρός της επισκέψεώς τους άρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, ὅπως προτυπώθηκε ἀπὸ τον καιρὸ τῆς επισκέψεως ἐπὶ τῶν Προτεσταντικῶν ἐκκλησιῶν στις 11 Αυγούστου 1840, καὶ καθὼς ὁ καιρὸς τῆς επισκέψεως εἶχε ἀρχίσει γιὰ τον αρχαῖο Ισραήλ ὅταν τὸ Ἅγιο Πνεῦμα κατῆλθε κατὰ τὸ βάπτισμα τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἐκτελεστικὴ κρίση ἀρχίζει ὅταν οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες γεμίσουν τὸ ποτήρι τοῦ δοκιμαστικοῦ τοῦ χρόνου με τὸν νόμο τῆς Κυριακῆς πὺ πρόκειται σύντομα νὰ ἔλθει, ὁπότε ἐπίσης καὶ ἡ Λαοδικειακὴ Ἐκκλησία τῶν Ἀντβεντιστῶν ἔχει γεμίσει τὸ ποτήρι τῆς. Ἡ κρίση ἀρχίζει ἀπὸ τὸν οἶκο τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπὸ τὸ ποτήρι τοῦ δοκιμαστικοῦ χρόνου καὶ τῶν δύο διεφθαρμένων κεράτων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Τὸ διεφθαρμένο κέρας τοῦ Προτεσταντισμοῦ, τὸ ὁποῖο προηγουμένως εἶχε παρασταθεῖ ἀπὸ τὴ Λαοδικειακὴ Ἐκκλησία τῶν Ἀντβεντιστῶν, τότε παύει, καὶ τὸ Φιλαδελφικὸ κίνημα τοῦ τρίτου ἀγγέλου εἶναι τότε τὸ ἀληθινὸ κέρας τοῦ Προτεσταντισμοῦ καὶ ἡ πνευματικὴ Ἱερουσαλήμ πὺ υψώνεται ὡς σημαία. Στὸ σημεῖο ἐκεῖνο ἡ Ἱερουσαλήμ μεταβάλλεται

από στρατευόμενη εκκλησία σε θριαμβεύουσα εκκλησία.

Η εκτελεστική κρίση αρχίζει με τον καιρό των καταστρεπτικών κρίσεων του Θεού, ο οποίος είναι επίσης καιρός ελέους για το άλλο ποίμνιο του Θεού που βρίσκεται ακόμη στη Βαβυλώνα. Αρχίζει όταν λήγει ο καιρός της επισκέψεως του Θεού επί του Λαοδικειανού Αντβεντισμού. Η εκτελεστική κρίση προχωρεί στις Επτά Έσχατες Πληγές, όπου οι κρίσεις δεν είναι πλέον αναμειγμένες με έλεος, και κατόπιν ο Ιησούς επιστρέφει.

Όταν ο Ιησούς επιστρέψει, η χιλιετία (χίλια έτη) του εικοστού κεφαλαίου της Αποκάλυψης δηλώνει ότι ο Σατανάς είναι δεσμευμένος επάνω σε μια ερημωμένη γη, μόνος, μαζί μόνο με τους επαναστατημένους αγγέλους που συμμετείχαν στην επίθεση εναντίον του Θεού.

Και εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖδα τῆς ἀβύσσου καὶ μεγάλην ἄλυσιν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. Καὶ ἐκράτησε τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὃς ἐστὶν ὁ Διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς, καὶ ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη, καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ ἔκλεισεν αὐτὸν, καὶ ἔθεσεν σφραγίδα ἐπάνω αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ πλανήσῃ πλέον τὰ ἔθνη, ἕως οὗ συμπληρωθῶσι τὰ χίλια ἔτη· καὶ μετὰ ταῦτα πρέπει νὰ λυθῇ διὰ μικρὸν καιρὸν. Ἀποκάλυψις 20:1-3.

Κατά τη διάρκεια εκείνων των χιλίων ετών, οι λυτρωμένοι θα διενεργήσουν μία διερευνητική κρίση επί των απολεσθέντων, οι οποίοι εξακολουθούν να κοιμούνται στους τάφους τους, αναμένοντας την ολοκλήρωση των ατομικών κρίσεων. Οι λυτρωμένοι θα εξετάσουν τη ζωή και τις περιστάσεις των απολεσθέντων, συμπεριλαμβανομένου του Σατανά και των αγγέλων του, προκειμένου να καθορίσουν ποιος αξίζει βαρύτερη τιμωρία στο τέλος των χιλίων ετών.

Και εἶδα θρόνους, καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτῶν, καὶ κρίσις ἐδόθη εἰς αὐτούς· καὶ εἶδα τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἵτινες δὲν προσεκύνησαν τὸ θηρίον οὔτε τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ δὲν ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν ἢ ἐπὶ τῶν χειρῶν αὐτῶν· καὶ ἔζησαν καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ Χριστοῦ χίλια ἔτη. Ἀποκάλυψις 20:4.

Η χιλιετία, λοιπόν, περιλαμβάνει μια ανακριτική κρίση, η οποία, όταν ολοκληρωθεί, επιφέρει την τελική εκτελεστική κρίση, όταν ανασταίνονται οι νεκροί ασεβείς, και ο Σατανάς, ο οποίος τότε έχει πλήρη έλεγχο επάνω τους, πείθει τους ασεβείς να επιτεθούν εναντίον της Ιερουσαλήμ, η οποία στο τέλος των χιλίων ετών κατέρχεται από τον ουρανό. Καθώς οι ασεβείς εξαπολύουν την επίθεσή τους, φωτιά κατεβαίνει από τον ουρανό και η τελική εκτελεστική κρίση πραγματοποιείται.

Καὶ ὅταν συμπληρωθῶσι τὰ χίλια ἔτη, ὁ Σατανᾶς θέλει λυθῇ ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, καὶ θέλει ἐξέλθῃ διὰ νὰ πλανήσῃ τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γῶγ καὶ τὸν Μαγῶγ, διὰ νὰ συνάξῃ αὐτούς εἰς πόλεμον· ὧν ὁ ἀριθμὸς εἶναι ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης. Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ περιεκύκλωσαν τὸ στρατόπεδον τῶν ἁγίων καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡγαπημένην· καὶ κατέβη πῦρ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτούς. Ἀποκάλυψις 20:7-9.

Παρότι οι τριπλές εφαρμογές του Ηλία και του αγγελιοφόρου που προετοιμάζει για να έλθει αφινιδίως στον ναό Του ο Αγγελιοφόρος της Διαθήκης συνδέονται στενά μεταξύ τους, μπορεί να

επισημανθεί μια διάκριση στο έργο τους, καθότι ο Ηλίας πρωτίστως προσδιορίζει το έργο του αγγελιοφόρου και το κίνημα που συνδέεται με το μήνυμα του αγγελιοφόρου, το οποίο επιτελείται κατά την εκτελεστική κρίση που αρχίζει με τον επικείμενο νόμο της Κυριακής. Ο αγγελιοφόρος που προετοιμάζει την οδό για τον Αγγελιοφόρο της Διαθήκης προσδιορίζει πρωτίστως ένα έργο που επιτελείται κατά την ανακριτική κρίση. Ο Αντβεντισμός της Λαοδικείας δεν γνωρίζει τον καιρό της επισκέψεώς του, ο οποίος αντιπροσωπεύει μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο κρίσεως.

Ούτε κατανοούν το μήνυμα της «παρούσης αληθείας» που κηρύσσεται κατά τον καιρό της επισκέψεώς τους. Ήσαν υποχρεωμένοι να γνωρίζουν τόσο την κρίση όσο και το μήνυμα εκείνων των ημερών. Ήσαν επίσης υποχρεωμένοι να γνωρίζουν τον αγγελιοφόρο εκείνης της χρονικής περιόδου. Μέσα στην Λαοδικειακή τους τύφλωση αντιτάσσονται στο μήνυμα της ώρας, αρνούνται τον καιρό της επισκέψεώς τους με ένα μήνυμα «ειρήνης και ασφάλειας» και αμφιβάλλουν ως προς το ποιος είναι ο εκλεκτός αγγελιοφόρος εκείνης της περιόδου. Αυτή η αλήθεια προσδιορίστηκε σαφώς στη μαρτυρία του δευτέρου Ηλία, ο οποίος ήταν ο Ιωάννης ο Βαπτιστής.

Οι Ιουδαίοι γνώριζαν ότι η προφητεία προσδιόριζε έναν αγγελιοφόρο που επρόκειτο να έλθει, και ο Ιησούς δίδαξε ευθέως ότι ο Ιωάννης ήταν εκείνος ο αγγελιοφόρος που επρόκειτο να έλθει.

Διότι πάντες οι προφῆτες και ο νόμος προεφήτευσαν έως Ιωάννου. Και αν θέλητε να το δεχθήτε, αυτός είναι ο Ηλίας, ο οποίος επρόκειτο να έλθῃ. Ὅστις ἔχει ὠτα διά να ακούῃ, ας ακούῃ. Ματθαίος 11:13–15.

Στο ίδιο το τέλος της περιόδου της επισκέψεώς τους (του χρόνου στην ιστορία του Χριστού που προτυπώνει τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής), καθώς ο Χριστός εκρέματο επί του σταυρού, οι Ιουδαίοι υπέθεταν αν τότε θα ερχόταν ο Ηλίας για να σώσει τον Ιησού. Εφόσον δεν αναγνώρισαν τον αγγελιοφόρο που επρόκειτο να προετοιμάσει για τον Αγγελιοφόρο της Διαθήκης, ο οποίος τότε επικύρωνε τη διαθήκη με το ίδιο Του το αίμα, δεν μπορούσαν να αναγνωρίσουν τον Μεσσία τους. Ο Αντβεντισμός της Λαοδικείας στις έσχατες ημέρες απαιτείται να γνωρίζει την κρίση του, η οποία είναι ο καιρός της επισκέψεώς του. Απαιτείται να αναγνωρίσει το μήνυμα εκείνης της χρονικής περιόδου, και απαιτείται να αναγνωρίσει τον εκλεκτό αγγελιοφόρο εκείνου του καιρού. Η αποστασία του 1888 παριστάνεται από την 11η Σεπτεμβρίου 2001, όταν κατήλθε ο άγγελος του δέκατου όγδοου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως. Οι στασιαστές του 1888 αρνήθηκαν να αναγνωρίσουν τους εκλεκτούς αγγελιοφόρους της ιστορίας που προτυπούσε τις έσχατες ημέρες.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

Διότι οὕτως μοι εἶπεν Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Λάβε ἐκ τῆς χειρὸς μου τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τούτου τοῦ θυμοῦ, καὶ πότισον ἐξ αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, πρὸς τὰ ὅποια σε ἀποστέλλω. Καὶ θέλουσι πιεῖ, καὶ σαλευθῆ, καὶ παραφρονήσει, ἐξ αἰτίας τῆς ῥομφαίας, τὴν ὅποιαν ἐγὼ θέλω ἀποστείλει ἐν μέσῳ αὐτῶν. Καὶ ἔλαβον τὸ ποτήριον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπότισα πάντα τὰ ἔθνη, πρὸς τὰ ὅποια με ἀπέστειλεν ὁ Κύριος· τουτέστιν, τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα, καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῆς, καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς, διὰ νὰ καταστήσω αὐτοὺς ἐρήμωσιν, ἔκκληξιν, συριγμὸν καὶ κατάραν, καθὼς εἶναι τὴν σήμερον ἡμέραν· τὸν Φαραὼ βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, καὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ,

καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ πάντα τὸν σύμμικτον λαόν, καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς Οὔζ, καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς τῶν Φιλισταίων, καὶ τὴν Ἀσκαλῶνα, καὶ τὴν Ἄζαν, καὶ τὴν Ἀκκαρῶν, καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς Ἀζώτου, τὴν Ἐδὼμ, καὶ τὸν Μωάβ, καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμών, καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς Τύρου, καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς Σιδῶνος, καὶ τοὺς βασιλεῖς τῶν νήσων, αἵτινες εἶναι πέραν τῆς θαλάσσης, τὴν Δαϊδάν, καὶ τὴν Θαιμάν, καὶ τὴν Βουζ, καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τοῖς ἐσχάτοις τόποις, καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς Ἀραβίας, καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς τοῦ συμμίκτου λαοῦ τοῦ κατοικοῦντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς Ζαμβρι, καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς τοῦ Αἰλάμ, καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῶν Μήδων, καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς τοῦ βορρᾶ, τοὺς μακρὰν καὶ τοὺς πλησίον, τὸν ἓνα μετὰ τοῦ ἄλλου, καὶ πάντα τὰ βασίλεια τοῦ κόσμου, τὰ ὅποια εἶναι ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς· καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Σεσᾶχ θέλει πιεῖ μετ' αὐτούς. Διὰ τοῦτο θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Οὕτως λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Πίετε, καὶ μεθύσατε, καὶ ἐξεμέσατε, καὶ πέσατε, καὶ μὴ ἐγερθῆτε πλέον, ἐξ αἰτίας τῆς ῥομφαίας, τὴν ὁποίαν ἐγὼ θέλω ἀποστείλει ἀνάμεσά σας. Καὶ ἐὰν ἀρνηθῶσι νὰ λάβωσι τὸ ποτήριον ἐκ τῆς χειρὸς σου διὰ νὰ πῶσι, τότε θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτούς, Οὕτως λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Βεβαίως θέλετε πιεῖ. Διότι ἰδοὺ, ἐγὼ ἄρχομαι νὰ φέρω κακὸν ἐπὶ τὴν πόλιν ἐπὶ τὴν ὁποίαν ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου, καὶ σεῖς θέλετε μείνει ἐντελῶς ἀτιμώρητοι· Δὲν θέλετε μείνει ἀτιμώρητοι· διότι ἐγὼ θέλω προσκαλέσει ῥομφαίαν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοίκους τῆς γῆς, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Σὺ λοιπὸν προφήτευσον ἐναντίον αὐτῶν πάντα τοὺς λόγους τούτους, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὁ Κύριος θέλει βρυχηθῆ ἐξ ὕψους, καὶ ἀπὸ τοῦ ἁγίου κατοικητηρίου αὐτοῦ θέλει ἐκφωνήσῃ τὴν φωνὴν αὐτοῦ· θέλει βρυχηθῆ ἰσχυρῶς ἐπὶ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ· θέλει ἀναβοήσῃ, ὡς οἱ πατοῦντες τὰ σταφύλια, ἐναντίον πάντων τῶν κατοίκων τῆς γῆς. Θόρυβος θέλει ἐλθεῖ ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς· διότι ὁ Κύριος ἔχει διαμάχην μετὰ τῶν ἐθνῶν, θέλει κριθῆ μετὰ πάσης σαρκός· τοὺς ἀσεβεῖς θέλει παραδώσει εἰς ῥομφαίαν, λέγει ὁ Κύριος. Οὕτως λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἴδου, κακὸν θέλει ἐξέλθει ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ μέγας ἀνεμοστρόβιλος θέλει ἐξεγερθῆ ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς γῆς. Καὶ οἱ πεφονευμένοι τοῦ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλουσιν εἶσθαι ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου τῆς γῆς ἕως τοῦ ἄλλου ἄκρου τῆς γῆς· δὲν θέλουσι θρηνηθῆ, οὔτε συναχθῆ, οὔτε ταφῆ· κόπρος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους θέλουσι γίνεσθαι. Ἱερεμίας 25:15–33.